

Український театр у 20 – 30 роках
20 століття

-
- Для розвою справжньої, високої драми потрібні дуже вигідні, сприятливі умови,— писав у 1913 р. Микола Вороний,— насамперед треба, щоб народ мав міцне політичне становище, високу своєрідну культуру, вільну національну освіту, яка б могла розвивати найрізноманітніші ознаки народного життя, і, нарешті, повну можливість черпати поетичний матеріал з усіх своїх національних і історичних скарбів. Коли цих умов не буде, то драматична творчість не вийде за межі п'єс етнографічного характеру...» Таких умов українська драматургія не мала, тому початок її професійного існування був позначений етнографізмом
-
-

М. Вороний

-
- Європейська нова драма, представлена на рубежі століть іменами Ібсена, Метерлінка, Гауптмана, Стріндберга, Шоу, Чехова, не тільки вплинула на розвиток української драматургії епохи модерну, а й отримала свою додаткову модифікацію в творчості таких українських митців, як Леся Українка, В. Винниченко. Українські драматурги модерну не були тісно пов'язані з певною стильовою орієнтацією, тому в драматургії важко, наприклад, розрізняти такі течії, як неоромантизм, неореалізм, символізм. Для драматургічного тексту доби модерну були характерними деформація реальності й умовність, літературність, вербальна орнаментальність, звернення до архетипів та міфологем, демонстративна штучність форми, сприйняття життя як вічної гри людини
-
-

-
- Професійний театр 20—30-х років розвивався у двох напрямках, які умовно можна назвати «психологічним» та «експериментальним» театром. «Психологічний» напрям пов'язаний з театром імені І. Франка, керованим Г. Юрою. «Експериментальний» тип театру — це, насамперед, пошуки «Березолю», керівник якого Лесь Курбас намагався створити так званий «театр дії», «рефлексологічний» театр, який на відміну од театру «психологічного», спирався на активну позицію глядача і був здатний втілювати найскладніші речі світового (насамперед західноєвропейського) репертуару.
-
-

Оперный театр

-
- Характерним є те, що і театр імені І. Франка, й «Кийдрамте», з якого виріс «Березіль», обидва походять із Молодого театру, що існував у революційні роки. Теоретичні пошуки Л. Курбаса мали в основі загальноєвропейські джерела, з якими режисер був ґрунтовно обізнаний. Водночас його концепція перетворення багато в чому випередила ідеї часу та збіглася певною мірою з науковими уявленнями сучасної психології. За Л. Курбасом, мистецтво, щоб осягти діалектику дійсності, повинне вдаватися до образного перетворення, яке засноване на законах асоціативного мислення
-
-

Трупа першого українського професійного театра під курівництвом Марка Кропивницького

-
- У 1926 р. «Березіль» переїздить до столиці (тоді — Харків), стає центральним українським театром. Вистави «Нагородного Малахія» та «Мини Мазайла» за творами М. Куліша дали привід для політичного цькування Л. Курбаса як режисера, так і М. Куліша як драматурга. Театр Л. Курбаса — М. Куліша був, по-перше, філософським, тобто охоплював трагізм нового життя, а по-друге, він був по-європейському національним. Тому й нависла над ним загроза бути знищеним. Наше уявлення про драматургію 30-х років було б неповним, якби ми оминули твори, написані в еміграції.
-
-

Режисерська лабораторія театру «Березіль», 1925 р

